

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010427
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bernát
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4616010427.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci odsúdeného E. J., pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného E. J. proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) zo 06.09.2017, sp. zn. 1Nt/10/2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 23. novembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného E. J. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa podľa § 402 odsek 1 Trestného poriadku konajúci na verejnom zasadnutí samosudkyňou, napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku nezistiac podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku zamietol návrh (zo 16.12.2016 adresovaný a 19.12.2016 doručený súdu prvého stupňa) odsúdeného E. J. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania (ďalej len „návrh“) skončeného rozsudkom súdu prvého stupňa z 19.01.2011 sp. zn. 1T/150/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 15.03.2011 sp. zn. 3To/11/2011 (ďalej len „právoplatný rozsudok“ a „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie bolo obhajcovi odsúdeného a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Topoľčany oznámené vyhlásením v ich prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 06.09.2017; odsúdenému bolo napadnuté uznesenie oznámené 18.09.2017 doručením jeho rovnopisu. Po tomto oznámení odsúdený prostredníctvom ustanoveného mu obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 11.09.2017, teda (aj s poukazom na ustanovenie § 179 odsek 3 veta druhá a § 187 odsek 1 veta tretia Trestného poriadku) včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil tvrdením, že v konaní o povolení obnovy predložil nový, súdu skôr neznámy dôkaz, v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, ktorým je výsluch svedka V. F. (s ktorým v roku 2011 vykonával väzbu a od ktorého sa dozvedel, že tento má vedomosť o rôznych okolnostiach skutkov lúpeží, za ktoré bol on právoplatným rozsudkom odsúdený, ktorý by sa vedel vyjadriť, kto veci z nich pochádzajúce predával a kto skutky spáchal, pretože odsúdený ich spáchať nemohol), ktorého pobyt navrhoval zistiť a vypočuť. Preto mal súd prvého stupňa návrhu vyhovieť, obnovu konania povoliť a zrušiť napádané rozhodnutia celkom vo výroku o vine i treste a ďalšie výroky majúce vo výroku o vine svoj podklad.

Odsúdený poukázal na to, že súd prvého stupňa dôvodil, že zo zápisnice z verejného zasadnutia konaného Krajským súdom v Nitre 15.03.2011 (pod sp. zn. 3To/11/2011) zistil, že „vyššie uvedený dôvod už bol uplatnený ako dôkaz“ v odvolacom konaní a preto nejde o nový dôkaz v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, s čím odsúdený nesúhlasí. Je síce pravdou, že odvolací súd sa predmetnú skutočnosť (existenciu svedka V. F.) na tomto ním konanom verejnom zasadnutí mohol dozvedieť, avšak tento dôkaz nebol v súdnom konaní vykonaný a preto poukázal na judikatúru (R 72/1980) s tým, že zo súdnej praxe podľa jeho názoru

vyplýva, že predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Poznamenal, že v zmysle súdnej praxe je potrebné rozlišovať pojem „nová skutočnosť“ a pojem „nový dôkaz“ a podľa jeho názoru výsluch svedka V. F. vzhľadom k vyššie uvedenému je možné za nový dôkaz podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku považovať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy odsúdený Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) navrhol, aby napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol vo veci sám.

Predtým ako súd prvého stupňa 02.10.2017 predložil vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o odsúdení proti napadnutému uzneseniu riadne a včas podanej sťažnosti, odsúdený písomným podaním z 25.09.2017 adresovaným a 28.09.2017 doručeným nadriadenému súdu vzniesol „generálnu“ námietku zaujatosti celého nadriadeného súdu a všetkých sudcov na ňom pôsobiacich (§ 31 odsek 1 Trestného poriadku), ktorou odôvodnil návrh na odňatie mu prejednávanej veci a jej prikázanie Krajskému súdu v Bratislave (§ 23 Trestného poriadku), o ktorom návrhu na delegáciu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 09.11.2017 sp. zn. 5Ndt 29/2017 tak, že prejednávanú vec nadriadenému súdu neodňal.

Nadriadený súd po tom, čo mu 20.11.2017 bol spis v prejednávanej veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky vrátený, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v jej hore uvedenom rozsahu nadriadený súd zistil, že sťažnosťou odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu veci, o ktorom neboli a nie sú žiadne dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o tom, že v návrhu odsúdeného nie sú uvedené žiadne také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli skôr súdu neznáme a ktoré by (súčasne) mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v prejednávanej veci, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne v prejednávanej veci uložený mu trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo v prejednávanej veci uložený mu druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako by to v prejednávanej veci podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku muselo prichádzať do úvahy.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd tiež zistil, že aj odôvodnenie napadnutého uznesenia je v hore uvedenom smere v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje nielen skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov ale aj právne úvahy, na základe ktorých podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti, vrátane splnenia podmienok na zamietnutie návrhu odsúdeného podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, a keďže sa nadriadený súd s nimi úplne a bez akýchkoľvek výhrad stotožňuje, na ne iba poukazuje nepovažujúc ich za potrebné zmeniť ani doplniť, a to navyše aj preto, že ani v odôvodnení odsúdeným proti napadnutému uzneseniu prostredníctvom ustanoveného mu obhajcu podanej sťažnosti tento sťažovateľ neuviedol žiadne, zvlášť nie v tomto smere relevantné nové skutočnosti a v konečnom dôsledku ani nové dôkazy, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v konaní skončenom právoplatným rozsudkom. Za takýto nový dôkaz totiž nemožno považovať ani odsúdeným navrhovaný výsluch svedka V. F. a to zo všetkých tých, v odôvodnení napadnutého uznesenia uvedených, podľa názoru nadriadeného súdu úplných a dostatočne jasných a zrozumiteľných dôvodov, vrátane právnych úvah súdu prvého stupňa.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).